

ת"פ 3787/11/14 - תביעות צפת נגד סעיד חדקה

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3787-11-14 תביעות צפת נ' חדקה
תיק חיצוני: 4-6837-12014-__

בפני	כב' השופט מורן מרגלית
מאשימה	תביעות צפת
נגד	
נאשם	סעיד חדקה

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטולו של כתב האישום אשר הוגש כנגד המבקש בתיק זה.

רקע כללי:

כנגד הנאשם הוגש ביום 3.11.14 כתב אישום בגין אירוע אשר התרחש ביום 23.10.14 במהלך חתונה שהתקיימה באולם אירועים בכפר ראמה (להלן: **האולם** או **מקום האירוע**).

מעובדות כתב האישום עולה, כי במהלך הריקודים בחתונה התפתח ריב בין הנאשם לבין המתלונן, מר מוחמד איוב (להלן: **המתלונן**) ובמסגרתו תקף הנאשם את המתלונן כך שהיכהו באמצעות ידיו.

לפיכך, יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).

לאחר שהמתלונן היכה את הנאשם בחזרה, כך נטען בעובדות כתב האישום, הוציא הנאשם מברג אותו החזיק על גופו ברחבת הריקודים ונופף בו באוויר.

בגין כך, יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

הבקשה:

ביום 8.1.15 הגיש הנאשם בקשה להורות על ביטולו של כתב האישום משני טעמים כדלקמן:

הטעם הראשון הינו טענת הנאשם ולפיה עומדת לו טענת "הגנה מן הצדק".

עמוד 1

לדבריו, הנאשם הוא זה אשר הותקף על ידי שלושה אחרים אשר אף כנגדם הוגשו כתבי אישום. לפיכך, כך לטענתו, המדובר בתמונת ראי וכי חלק מנאשמים אלה הורשעו ולמעשה, מדובר בכתבי אישום הסותרים אחד את השני.

ב"כ הנאשם עתר להורות למאשימה להמציא לידיה העתק מכתבי האישום אשר הוגשו כנגד שלושת האחרים, הבקשה למעצר ופרוטוקולים מן הדיונים הרלוונטיים.

הטעם השני הינו, כי הכלי אותו החזיק הנאשם לא אותר וככל הנראה המדובר בהחזקה של עט ולפיכך, אין המדובר באחד מן הכלים האסורים בהחזקה הנזכרים בסעיף האישום.

תגובת המאשימה:

לטענת המאשימה דין הבקשה להידחות.

לעניין הטעם הראשון נטען, כי העובדה שהנאשם הותקף על ידי אחרים אין בה כדי להביא לביטול כתב האישום.

כן צוין, כי מחומר הראיות עולה בבירור כי הנאשם תקף והחזיק במברג עוד בטרם הותקף.

לעניין בקשתו של הנאשם לקבל לידיה את חומר החקירה הנוגע לאישומים אשר הוגשו כנגד המעורבים האחרים נטען, כי אין כל רלוונטיות לחומר זה להגנת הנאשם וכי כל חומר החקירה הועבר לעיונו.

לעניין הטעם השני נטען, כי מעיון בחומר הראיות עולה כי הכלי אותו החזיק הנאשם בא בגדרה של ההגדרה המנויה במסגרת סעיף 184 לחוק בהתאם לפרשנות אשר ניתנה לה בפסיקה.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה בשלב זה לדחייה ואנמק.

לעניין הטעם הראשון יצוין, כי בשלב זה לא מצויה בפני בית המשפט התמונה הראייתית הכוללת ביחס לכתבי האישום אשר הוגשו כנגד אותם אחרים ומשכך, ברי כי לא ניתן לדון בטענתו זו של הנאשם.

זה המקום להעיר, כי העובדה שב"כ הנאשם עתר במסגרת בקשתו זו לקבל לידיה את החומר הנוגע למעצרים והעמדתם לדין של האחרים, מלמדת כי מלוא התמונה לעניין זה לא הייתה מצויה אף בפניו כלל ועיקר, עת העלה בקשה זו.

לפיכך, ומשלא הונחה התשתית הראייתית לדון בבקשה לעניין זה מצאתי כאמור לדחותה.

מובהר עם זאת, כי ב"כ הנאשם יוכל להעלות טענתו זו בהמשך ההליך לאחר הגשת תשתית ראייתית מספקת לעניין זה (ראה לדוג': ת"פ (חי') 27397-02-11 **מדינת ישראל נ' מג'יד בוראת** [פורסם במאגרים המשפטיים]).

ויוער, ככל שב"כ הנאשם סובר כי קיים חומר חקירה אשר לא הועבר לרשותו עליו להגיש בקשה מתאימה לעניין זה באופן המקובל.

בנוסף, מצאתי לדחות את הבקשה אף ככל שהינה מתייחסת לטעם השני עליו הצביע ב"כ הנאשם.

כאמור, גם לעניין זה טרם נפרשה המסכת העובדתית הרלוונטית ביחס לטיב הכלי אשר הוחזק על ידי הנאשם במהלך האירוע.

במצב דברים זה, ברי כי לא ניתן בשלב זה להכריע בשאלה האם המדובר בכלי המקיים את יסודות העבירה אשר יוחסה לנאשם או לאו.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני כאמור דוחה את הבקשה על כל רבדיה.

קובע התיק למענה מפורט ודיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום 10.2.15 שעה 10:00.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ה, 20 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.